

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-80-88>

УДК 005.94:004.738.5:35

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ТРАНСФОРМАЦІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У СФЕРІ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

THE ROLE OF INNOVATIVE COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE TRANSFORMATION OF SCIENTIFIC RESEARCH IN THE FIELD OF MANAGEMENT AND PUBLIC ADMINISTRATION

Кононенко Валерій Васильович

доктор історичних наук, професор,
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5177-2885>

Кушко Ігор Сергійович

доктор філософії з публічного управління та адміністрування,
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3803-1809>

Kononenko Valerii, Kushko Igor

Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University

У статті розкрито роль інноваційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у трансформації сучасних наукових досліджень у сфері менеджменту та публічного управління. Обґрунтовано, що ІКТ виступають не лише технічним інструментом, а й середовищем формування нової наукової парадигми, заснованої на даних, відкритості та міждисциплінарній колаборації. Проаналізовано сучасні цифрові платформи, інструменти збору та обробки даних, механізми відкритої науки. Визначено ризики цифровізації: нерівність доступу, етичні виклики, комерціалізація даних. Зауважено, що інноваційно-комунікаційні технології радикально переосмислюють підходи до наукових досліджень у менеджменті та публічному управлінні, впливаючи на їхню методологію, динаміку, організаційну побудову та наукову взаємодію на принципах відкритості, співпраці, швидкому обміні інформацією. Запропоновано напрямки розвитку цифрової науки в Україні: інтеграція університетів, бізнесу і держави, підготовка цифрово-компетентних науковців, формування політики відкритої науки.

Ключові слова: інноваційно-комунікаційні технології, цифрова наука, відкриті дані, менеджмент, публічне управління, цифрова трансформація.

The article explores the role of innovative communication technologies (ICT) in transforming contemporary scientific research in the fields of management and public administration. It substantiates that ICT are not merely technical instruments but represent an environment that shapes a new paradigm of science based on data, openness, and interdisciplinary collaboration. The study emphasizes that the introduction of ICT enables faster access to large datasets, facilitates analytical modeling, and promotes evidence-based decision-making in governance and management. Modern digital tools – such as collaborative platforms, open repositories, cloud-based services, and artificial intelligence systems – are analyzed as drivers of methodological innovation and transparency in scientific activity. The paper also identifies key challenges of digital transformation, including unequal access to data, ethical risks related to artificial intelligence, and the commercialization of scientific information. Special attention is paid to Ukraine's context, highlighting the necessity of developing digital research infrastructure, integrating academic and public data systems, and fostering cooperation between universities, government, and business. The research concludes that the digital transformation of science leads to the emergence of a new “data-driven and AI-driven” model of scientific inquiry, which enhances research efficiency, accountability, and societal relevance. The study notes that innovative and communication technologies are radically rethinking approaches to scientific research in management and public administration, influencing their methodology, dynamics and organizational structure.

Thanks to these technologies, the scientific space is transforming into a more open, interactive and data-centric environment, where research processes are based on collaboration, rapid information exchange and expanded access to empirical data. The article proposes practical recommendations for advancing open science policies and developing digital literacy among researchers in management and public administration.

Keywords: innovative communication technologies, digital science, open data, management, public administration, data-driven research, digital transformation.

Постановка проблеми. За останнє десятиріччя інноваційно-комунікаційні технології (ІКТ) перестали бути лише допоміжним інструментом для дослідників. Вони стали середовищем, в якому формується нова логіка отримання, перевірки, поширення та використання знань, суттєво змінюються самі підходи до ведення наукової діяльності. Під ІКТ ми розуміємо сукупність різноманітних інструментів, ресурсів (комп'ютери, мережа Інтернет, радіо- та телепередачі), методів та новітніх технологій, з допомогою яких відбувається пошук, збір, створення, оброблення, поширення, збереження та управління інформацією.

Залучення ІКТ до усіх напрямів суспільного життя відкрило нові можливості використання інформації. Не оминули ці процеси й освітню і наукову діяльність. Наприклад, якщо раніше дослідження в менеджменті та публічному управлінні спиралися переважно на класичні методи збору даних (опитування, інтерв'ю, офлайн-аналітика), то сьогодні науковець оперує цифровими платформами, великими даними, системами наукової кооперації, відкритими базами даних, інструментами машинного аналізу та обробки текстів.

Варто зауважити, що трансформація не обмежується появою нових технологій, а веде до зміни структури дослідження, швидкості його виконання, використання доступних даних, а головне – забезпечує нові можливості міждисциплінарної взаємодії та співпраці науковців бізнес-сфери, державного управління, ІТ-сфери, освіти тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз використаних джерел свідчить, що проблематика ролі інноваційно-комунікаційних технологій у трансформації наукових досліджень активно розробляється, але здебільшого у фрагментарному вигляді. Нами виділено три основні напрями досліджень: освітньо-методологічний, міжнародний (відкрита наука) та прикладний (менеджмент і публічне управління).

У праці І. Куліш та І. Некоз [1] ІКТ розглядаються як ключова навичка XXI століття, що визначає готовність дослідника до цифрової взаємодії та відкритого наукового серед-

овища. Міжнародні джерела, зокрема публікації SciFormat Publishing [2] та звіт OECD [3], підкреслюють роль відкритих цифрових платформ у підвищенні прозорості, міждисциплінарності та ефективності наукових досліджень.

О. Абрамова, Л. Кононенко та А. Ткачук [4] визначають перехід від четвертої (data-driven) до п'ятої (AI-driven) парадигми досліджень, що підтверджує системну зміну логіки наукового пізнання. Т. Вільямс [5] акцентує на колаборативному потенціалі цифрових платформ, які усувають бар'єри між дисциплінами та інституціями та методі аналізу великих даних (Big Data), що став необхідним елементом функціонування не тільки менеджменту та публічного управління, а й інших суспільних сфер.

Водночас Г. Веселовська [8] звертає увагу на етичні ризики використання штучного інтелекту, а О. Юрчишин, О. Степанець, Н. Скоробогатова [9] вказують на структурні проблеми цифровізації науки в Україні – фрагментарність інфраструктури та нерівність доступу до технологій.

Загалом джерельна база підтверджує, що ІКТ виступають ключовим чинником модернізації науки, однак потребують системної інтеграції в управлінські дослідження, розвитку цифрової грамотності науковців і етичного регулювання використання цифрових технологій.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. При аналізі літератури ми помітили, що у сучасних дослідженнях бракує глибокого аналізу того, як саме інноваційно-комунікаційні технології змінюють зміст, організацію та результативність наукової діяльності, які ризики виникають у зв'язку з цифровою залежністю, комерціалізацією даних, нерівним доступом до цифрових ресурсів та алгоритмічним впливом на наукові пріоритети. Також, на нашу думку, недостатньо досліджено і питання трансформації ролі науковця в умовах автоматизації та використання штучного інтелекту, впливу цифрових платформ на якість рецензування, відкритість доступу та забезпечення вірогідності наукових результатів. Це робить проблему актуаль-

ною, оскільки без комплексного вивчення цих аспектів неможливо сформулювати ефективну політику розвитку науки в цифрову епоху, забезпечити збереження академічної етики та доброчесності, рівності доступу та конкурентоспроможність вітчизняної науки.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є визначення ролі інноваційно-комунікаційних технологій у трансформації наукових досліджень у сфері менеджменту та публічного управління та окреслення перспектив їхнього розвитку в українському контексті.

Для досягнення мети поставлено такі завдання: охарактеризувати ключові ІКТ-інструменти та цифрові платформи, що використовуються в наукових дослідженнях; проаналізувати вплив цих технологій на логіку, швидкість і структуру досліджень у менеджменті та публічному управлінні; виділити міжнародні практики застосування цифрових платформ і колабораційних моделей; визначити виклики та обмеження для України в адаптації даних технологій; запропонувати рекомендації для впровадження ІКТ в наукову діяльність у сфері менеджменту та публічного управління в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інформаційно-комунікаційні технології істотно змінюють підхід до проведення наукових досліджень у сфері менеджменту та публічного управління, оскільки забезпечують швидший доступ до великих масивів даних, створюють можливості для комплексної аналітики та дозволяють моделювати управлінські процеси в умовах, максимально наближених до реальних. Завдяки цифровим платформам і базам даних дослідники отримують нові інструменти для порівняння міжнародного досвіду, вивчення динаміки управлінських рішень, аналізу поведінки організацій і громадян. Технології сприяють розвитку доказового управління та роблять можливим використання методу аналізу великих даних (Big Data), штучного інтелекту та цифрових індикаторів ефективності, що дає змогу переходити від інтуїтивних рішень до рішень, що ґрунтуються на об'єктивних даних. Слід зауважити, що під терміном ІКТ міститься широкий спектр доступних цифрових інструментів як апаратного, так і програмного забезпечення [1, с. 71].

Водночас цифрові інструменти розширюють можливості комунікації між владою, бізнесом, наукою та суспільством, що впливає на формування нових управлінських моделей,

зокрема електронного врядування, мережевого та відкритого управління.

Зміни стосуються і самого процесу наукової співпраці: хмарні сервіси, цифрові репозитарії, платформи колективної роботи пришвидшують обмін результатами, роблять дослідження більш прозорими й доступними. Таким чином, інформаційно-комунікаційні технології не просто модернізують методи збору та аналізу інформації, а й трансформують методологію управлінських наук, відкриваючи нові напрями, теми та формати досліджень. Цифрові платформи створюють середовище, де дослідники можуть спільно працювати, обмінюватись даними, використовувати аналітичні інструменти та поширювати результати. У сфері менеджменту та публічного управління це означає, що дослідники мають доступ до: великих масивів управлінських даних, сервісів відкритих даних держав, аналітичних панелей, інтерактивних платформ. Як зазначено на вебсайті видавництва SciFormat Publishing «ці цифрові рішення дозволяють дослідникам обмінюватись даними, бути співавторами наукових робіт, брати участь у рецензуванні та поширювати результати ефективніше та відкритіше, ніж будь-коли раніше» [2].

У ХХІ столітті ІКТ роблять науку відкритою. Своєю чергою Організація економічного співробітництва та розвитку (OECD) зазначає, що переваги відкритої науки включають: можливості для нових наукових відкриттів, відтворюваність наукових результатів, сприяння міждисциплінарній співпраці, економічне зростання завдяки кращим можливостям для інновацій, підвищену ефективність використання ресурсів, покращену прозорість та підзвітність щодо розподілу державних коштів, кращу рентабельність державних інвестицій, забезпечення державної підтримки фінансування досліджень та підвищення довіри громадськості до досліджень загалом» [3, с. 5].

ІКТ змінюють стандартну модель досліджень: дані дедалі частіше є вільно доступними, платформи забезпечують швидку комунікацію. На нашу думку, модель наукових досліджень з використанням ІКТ включає такі елементи:

Формулювання наукової проблеми та цілей дослідження. Визначення актуальності, наукової новизни та очікуваних результатів із застосуванням цифрових інструментів для попереднього аналізу літератури та тенденцій (пошукові системи, наукометричні бази, аналітичні платформи).

Збір даних із використанням цифрових джерел. Використання онлайн-опитувань, відкритих баз даних, соціальних мереж, хмарних репозитаріїв, відкритих платформ, систем вебзбирання та API-інтерфейсів.

Цифрова обробка та аналіз даних. Застосування програмного забезпечення для статистичного, візуального й мережевого аналізу (SPSS – програмне забезпечення для статистичного аналізу даних; Python – мова програмування, у яку вбудовано низку функцій для наукових обчислень; Power BI – сервіс аналітики даних, що дозволяє створювати візуалізовані звіти; Tableau – платформа для бізнес-аналітики та візуалізації даних; GIS-системи – геоінформаційна система для збору, зберігання, аналізу та візуального представлення географічної інформації тощо).

Візуалізація результатів дослідження. Побудова інтерактивних діаграм, графів, карт, дашбордів, інфографіки для представлення отриманих даних широкій або фаховій аудиторії.

Інтерпретація та узагальнення висновків. Аналітичне пояснення результатів із залученням цифрових методів порівняння, моделювання та прогнозування.

Публікація результатів у цифровому науковому середовищі. Використання відкритих платформ для поширення наукових даних (Open Science Framework, Zenodo, arXiv), цифрових журналів, онлайн-репозитаріїв, а також інструментів наукометричної аналітики для оцінки впливу дослідження.

Зворотний зв'язок та подальше вдосконалення дослідження. Отримання цифрових метрик, коментарів, цитованості, altmetrics (нетрадиційна бібліометрика); оновлення даних, повторні аналітичні цикли.

Дослідники О. Абрамова, Л. Кононенко та А. Ткачук при аналізі ролі інформаційних технологій у наукових дослідженнях дійшли висновку, що «сьогодні ми є свідками переходу від Четвертої парадигми наукових досліджень до П'ятої, що ґрунтуються на використанні новітніх цифрових технологій» [4, с. 161]. Вони стверджують, що із зародженням Четвертої парадигми наукових досліджень (керована даними) Четвертій науковій парадигмі відбулася сама логіка дослідження. Якщо раніше науковці висували гіпотезу, а потім збирали дані, щоб її підтвердити або спростувати, то сьогодні збирається масив даних, що за допомогою цифрових технологій обробляється і встановлюються певні закономірності. П'ята парадигма (керована штучним інтелектом) не

просто обробляє та аналізує дані, а й автоматично генерує гіпотези, проєктує експерименти та інтерпретує результати [4, с. 162].

На нашу думку, суттєва зміна моделі наукового дослідження означає, що дослідники в галузях менеджменту та публічного управління можуть інтегрувати відкриті дані бізнес-організацій, державних установ, громадських платформ, дослідників, експертів тим самим прискорюючи цикл від дослідження до застосування наукових результатів на практиці.

Цифрові платформи сприяють міждисциплінарній роботі: економісти, управлінці, IT-фахівці, соціологи можуть працювати спільно. Дослідник Т. Вільямс (Thomas Williams) зазначає, що ініціативи відкритої науки руйнують розрізненість та сприяють міждисциплінарній співпраці. Дослідники з різних галузей можуть безперешкодно співпрацювати, пропонуючи різноманітні думки та досвід для вирішення складних наукових завдань [5, с. 21]. До того ж, як ми вже зазначали в інших дослідженнях, цифрові платформи колаборації відкривають безпрецедентні можливості для дисциплінарної взаємодії у наукових дослідженнях, усуваючи географічні та інституційні бар'єри [6, с. 551].

Наприклад, Метод Big Data, на нашу думку, є не просто технологією, а фундаментальним чинником трансформації публічної політики, менеджменту та наукових досліджень на основі цифрових технологій [7, с. 251].

У публічному управлінні це відкриває можливість, коли дослідження менеджменту інтегрується з аналітикою даних, е-урядуванням, громадською комунікацією.

Маємо зауважити також, що попри переваги, у застосуванні інформаційно-комунікаційних технологій в Україні у публічному управлінні та менеджменті є й серйозні виклики. Серед них: недостатня інфраструктура, деколи низька цифрова грамотність вітчизняних дослідників та науковців, правові обмеження, фрагментація даних, залежність від приватних платформ, питання забезпечення безпеки та конфіденційності. Дослідниця Г. Веселовська вказує також на такі проблеми як підміну засобами штучного інтелекту тієї творчої діяльності людини, що є обов'язковою складовою її становлення як особистості та фахівця; проблему можливого недоброчесного використання інструментарію штучного інтелекту, з отриманням плагіативних робіт; проблему безпечності застосування систем і технологій штучного інтелекту,

Таблиця 1

Трансформаційна модель науки під впливом інноваційно-комунікаційних технологій

Рівень	Традиційна модель наукових досліджень	Модель, трансформована ІКТ	Data-driven модель у менеджменті та публічному управлінні
1. Дослідник	- Індивідуальні дослідження - Обмежені інструменти збору даних - Паперові публікації та архіви	- Доступ до цифрових баз даних, наукометрії, онлайн-опитувань - Використання цифрових платформ колаборації (Miro, ResearchGate, Zotero) - Інтеграція ШІ-інструментів (ChatGPT, Scite, Connected Papers)	- Робота з великими масивами даних (Big Data, API-дані держави) - Автоматизована аналітика (R, Python, PowerBI) - Прогнозно-аналітичні моделі, симуляції, machine learning
2. Наукова спільнота	- Обмежена комунікація (конференції, листування) - Наукові результати локалізовані в університетах	- Відкрита наука, open-access журнали, репозитарії (Zenodo, arXiv) - Міждисциплінарні дослідницькі мережі - Наукові конференції у форматі онлайн / гібрид	- Глобальні дослідницькі консорціуми - Спільне використання даних, метаданих і моделей - Колективні політико-аналітичні продукти (policy papers, dashboards)
3. Система управління (менеджмент і публічне управління)	- Управління ґрунтується на інтуїтивних або експертних рішеннях - Традиційна ієрархічна структура прийняття рішень	- Е-урядування, електронні реєстри, цифрові сервіси («Дія») - Цифрові інструменти управління в бізнесі (ERP, CRM, HRM-системи) - Публічно доступні дані для аналізу (data.gov.ua, Є-статистика)	- Data-driven governance & management (управління на основі даних) - Рішення приймаються на базі аналітики, прогнозів і відкритих big data - Інтеграція академічних даних, цифрових індикаторів і громадської участі через онлайн-платформи

Джерело: сформовано авторами на основі матеріалів роботи та проведених попередніх досліджень [6; 7]

недопущення їхнього виходу з-під контролю людини та виконання ними непередбачуваних дій [8, с. 46].

Однак, на нашу думку, навіть в умовах певних викликів Україна має всі передумови для адаптації: наявні портали відкритих даних, університетські репозитарії, міжнародні ініціативи. Водночас вважаємо, що впровадження сучасних інноваційно-комунікаційних технологій у наукових дослідженнях з менеджменту та публічного управління потрібно розвивати інфраструктуру цифрової науки, формувати політику відкритості науки, проводити навчання науковців і управлінців, забезпечити інтеграцію цифрових наукових платформ із державним сектором. Використання ІКТ в дослідженнях менеджменту та публічного управління може стати каталізатором інновацій у відновленні країни й модернізації державного управління. Однак для цього маємо забезпечити широку співпрацю науки, освіти,

бізнесу, та публічної влади. Окремі автори пропонують з метою підвищення ефективності впровадження цифрових трансформацій сформувати інноваційну екосистему, яка буде враховувати інтереси всіх учасників та зацікавлених сторін, а основою цієї екосистеми мають бути взаємозв'язки між наукою, освітою та бізнесом [9, с. 127].

Висновки. Отже, вважаємо, що інноваційно-комунікаційні технології суттєво трансформують наукові дослідження у сфері менеджменту та публічного управління, змінюючи їхню логіку, темп проведення досліджень і структуру. Вони формують нове середовище, у якому наука стає більш відкритою, колаборативною та орієнтованою на дані. Використання цифрових платформ, баз даних, штучного інтелекту та аналітичних систем сприяє появі нової парадигми управлінських досліджень – парадигми, у якій рішення ґрунтуються на комплексному аналізі даних,

а процеси дослідження є інтерактивними та багаторазово відтворюваними.

На нашу думку, ІКТ виступають каталізатором таких процесів, як: прискорення циклу «дослідження – рішення – впровадження»; розширення можливостей міждисциплінарної співпраці; підвищення якості й доступності наукової інформації; удосконалення аналітичних підходів у менеджменті та публічному управлінні.

Для України ІКТ стають ключовим чинником інтеграції у європейський науковий простір, розвитку відкритої науки та зміцнення зв'язку між дослідниками, бізнесом і державою. Водночас трансформаційні процеси супроводжуються ризиками: зростанням цифрової нерівності, комерціалізацією наукових даних, загрозами етичній безпеці й дотримання принципів доброчесності. Ці виклики потребують формування національної стратегії цифрової науки, розвитку цифрової інфраструктури, політики відкритих даних і підготовки дослідників нового типу – цифрових науковців.

У нашому дослідженні ми лише окреслили основні аспекти предмета дослідження, тому маємо вказати на перспективи подальших досліджень. На нашу думку, подальші дослідження доцільно зосередити на таких напря-

мах: методологічній адаптації управлінських наук до цифрового середовища – формування стандартів для data-driven досліджень, розроблення етичних та правових засад використання ШІ в науці; оцінювання ефективності впровадження ІКТ у науковій практиці; вивчення інституційних моделей відкритої науки; аналізу цифрових компетентностей сучасних дослідників у сфері менеджменту та публічного управління; дослідженню ризиків недотримання цифрової етики та створення ефективних механізмів запобігання зловживанням інструментами штучного інтелекту, забезпечення наукової доброчесності й безпеки даних.

Отже, інноваційно-комунікаційні технології не лише вдосконалюють методи збору та обробки інформації, але й змінюють саму природу наукового пізнання в управлінських науках. Вони формують нову модель наукової діяльності – інтерактивну, мережеву, відкриту, що базується на обміні знаннями, даними й технологіями.

Для України ця трансформація має стратегічне значення, адже створює основу для модернізації публічного управління, розвитку інноваційного менеджменту та підвищення глобальної конкурентоспроможності вітчизняної науки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Куліш Ірина, Некоз Ірина. Використання ІКТ як ключової навички 21 століття в освітньому процесі університету. *Актуальні проблеми сучасного перекладознавства: збірник матеріалів III Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю* (м. Черкаси, 07 грудня 2023 року) / Гол. ред. І. М. Литвин; Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького. Черкаси, 2023. С. 69-72.
2. Collaborative Tools and Platforms for Open Science. SciFormat Publishing. URL: https://sciformat.ca/blog/tools-and-platforms-for-open-science/?utm_source=chatgpt.com.
3. Paic A. Open Science – Enabling Discovery in the Digital Age. *Going Digital Toolkit Note*. 2021. № 13. URL: https://goingdigital.oecd.org/data/notes/No13_ToolkitNote_OpenScience.pdf.
4. Абрамова О.В., Кононенко Л.В., Ткачук А.І. Інформаційні технології в наукових дослідженнях: методологія та організація. *Інноваційна педагогіка*. 2025. Випуск 84. Том 2. С. 159-164.
5. Thomas Williams. Open Science Initiatives: Advancing Collaborative and Transparent Scientific Research. *International Journal of Open Publication and Exploration*. 2020. Volume 8, Issue 1. P. 18-24.
6. Кононенко В.В., Кушко І.С. Цифрові платформи в наукових дослідженнях з менеджменту та публічного управління: можливості для міждисциплінарної взаємодії. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 10 (20). С. 545-553.
7. Кононенко В.В., Кушко І.С. Метод Big Data у публічному управлінні та менеджменті: від традиційного підходу до проактивного управління. *Наукові перспективи*. 2025. № 10 (64). С. 244-252.
8. Веселовська Г.В. Дослідження доцільних напрямків і проблемних аспектів застосування технологій і систем штучного інтелекту в сфері вищої освіти. *Штучний інтелект у вищій освіті: ризики та перспективи інтеграції: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації*, 1 липня – 11 серпня 2024 року. Львів – Торунь: Liha-Pres, 2024. С. 43-47.
9. Oksana Ya. Yurchyshyn, Oleksandr V. Stepanets and Natalia Ye. Skorobogatova. Analysis of digital technologies in Ukraine: problems and prospects. *CEUR Workshop Proceedings. Proceedings of the IX International Workshop*

on Professional Retraining and Life-Long Learning using ICT: Person-oriented Approach (3L-Person 2024), Lviv, Ukraine, September 23, 2024. P. 114-131.

REFERENCES:

1. Kulysh, I., Nekoz, I. (2023). Vykorystannia IKT yak kliuchovoi navychky XXI stolittia v osvitnomu protsesi universytetu [Use of ICT as a key 21st-century skill in the educational process of the university]. In *Current Issues of Modern Translation Studies: Proceedings of the 3rd All-Ukrainian Scientific and Practical Conference with International Participation*. Cherkasy: Bohdan Khmelnytsky National University of Cherkasy. P. 69–72. (in Ukrainian).
2. SciFormat Publishing (2023). Collaborative tools and platforms for open science. *SciFormat Publishing Retrieved*. 2025, November 9. Available at: <https://sciformat.ca/blog/tools-and-platforms-for-open-science/> (in English).
3. Paic, A. (2021). Open science – Enabling discovery in the digital age (Going Digital Toolkit Note № 13). *OECD*. Available at: https://goingdigital.oecd.org/data/notes/No13_ToolkitNote_OpenScience.pdf (in English).
4. Abramova, O. V., Kononenko, L. V., Tkachuk, A. I. (2025). Informatsiini tekhnolohii v naukovykh doslidzhenniakh: metodolohiia ta orhanizatsiia [Information technologies in scientific research: Methodology and organization]. *Innovative Pedagogy*, 84 (2), 159–164 (in Ukrainian).
5. Williams, T. (2020). Open science initiatives: Advancing collaborative and transparent scientific research. *International Journal of Open Publication and Exploration*, 8 (1), 18–24 (in English).
6. Kononenko, V. V., Kushko, I. S. (2025). Tsyfrovi platformy v naukovykh doslidzhenniakh z menedzhmentu ta publichnoho upravlinnia: mozhlyvosti dlia mizhdystsyplinarnoi vzaiemodii [Digital platforms in research on management and public administration: Opportunities for interdisciplinary interaction]. *Successes and Achievements in Science*, 10 (20), 545–553 (in Ukrainian).
7. Kononenko V.V., Kushko I.S. (2025). Metod Big Data u publichnomu upravlinni ta menedzhmenti: vid tradytsijnogo pidkhodu do proaktyvnogo upravlinnya [Big Data method in public administration and management: from traditional approach to proactive management]. *Naukovi perspektyvy*, 10 (64), 244-252 (in Ukrainian).
8. Veselovska, H. V. (2024). Doslidzhennia dotsilnykh napriamkiv i problemnykh aspektiv zastosuvannia tekhnolohii i system shtuchnoho intelektu v sferi vyshchoi osvity [Research on feasible directions and problematic aspects of the use of artificial intelligence technologies and systems in higher education]. *Artificial Intelligence in Higher Education: Risks and Prospects of Integration: Proceedings of the All-Ukrainian Scientific and Pedagogical Training*. Lviv–Torun: Liha-Pres. PP. 43–47 (in Ukrainian).
9. Yurchyshyn, O. Ya., Stepanets, O. V., Skorobogatova, N. Ye. (2024). Analysis of digital technologies in Ukraine: Problems and prospects. *CEUR Workshop Proceedings: Proceedings of the IX International Workshop on Professional Retraining and Life-Long Learning using ICT: Person-Oriented Approach (3L-Person 2024)* (pp. 114–131). Lviv, Ukraine. (in English).